

TAXSHIFT EN BELASTINGSONTWIJKING

Verbijsterend: in de discussies over de taxshift wordt nauwelijks iets gezegd over de miljarden die de regionale en federale overheden mislopen, dankzij de legale fiscale spitstechnologie, de rulings, de belastingsparadijzen, en fraude. Voor ons land: 33,6 miljard euro jaarlijks (in de hele EU: 1000 miljard; schatting uit 2012, zie http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/index_en.htm <http://www.taxresearch.org.uk/Documents/EUSocialists.pdf>). Veel multinationals betalen slechts tussen 1% en 11% belasting op hun winst, terwijl de aanslagvoet van de vennootschapsbelasting zoals beslist door de Belgische wetgever, 33,99% bedraagt. Dit heeft voor gevolg dat de belasting op de bedrijfswinsten slechts 6,5% vertegenwoordigt van de inkomsten van de onze overheden, tegen 20,5% door de personenbelasting, en 25,5% door bijdragen aan de sociale zekerheid (cijfers uit De Tijd). Indien ze de achterpoortjes voor de belastingsontwijking en –fraude zouden sluiten, kunnen de regeringen niet alleen hun begroting in evenwicht brengen, de schulden afbetalen, maar ook de vele noden lenigen waarvoor er nu zogenaamd “geen geld is”. Denk aan de wachtlijsten allerhande, het onderwijs en de gezondheidszorg, vervoer, groene energie, rehabilitatie van veroordeelden en behandeling van geïnterneerden, werking van politie en justitie, enz. Waarom wordt deze oplossing zelfs niet in overweging genomen? Zouden de huidige federale coalitie en de fiscale experts misschien de massale belastingsontwijking beschermen, en liever extra miljarden gaan halen bij de gewone burgers?

Frank Roels, emeritus professor U. Gent.